

Daniela KAPITÁŇOVÁ,
spisovateľka
a redaktorka RTVS

❶ Poznáte nejakú (máte nejakú vlastnú) definíciu humoru?

Mám vlastnú definíciu smiechu: Múdri sa smejú na tom, čo je vtipné. Ostatní na tom, čo je smiešne.

❷ Stala sa vám niekedy humorná (veselá) príhoda, ktorá by mohla pobaviť aj našich čitateľov?

Pobaviť by mohli všetky, ale veselá nebola ani jedna.

❸ Ktorá oblasť spoločenského života je podľa vás najväčším inšpirátorom humoru?

Tvorenie mýtov o pohostinnosti, доброте a múdrosti Slovákov.

❹ Ak máte - mohli by ste nám prezradiť rebríček:

- a) najveselejších politikov
- b) najsmiešnejších politikov?

Nemám rebríček veselých, či smiešnych politikov, ale - pravdu povediac - ani rebríček veselých, či smiešnych stolárov, učiteľov alebo humoristov.

❺ Máte obľúbenú anekdotu?

Mladá pani Kauschitzová príde po svadobnej noci do spoločnosti s obrovským diamantom. Dámy ju obkolesia, gratulujú a pýtajú sa, aký to je šperk. „To je slávny Kauschitzov diamant,“ mladá pani stíši hlas, „je nádherný, ale nesie so sebou strašnú kliatbu.“ Zdesené dámy naliehajú, aby im povedala, o akú kliatbu ide. Mladá pani Kauschitzová si hlboko vzdychne a povie: „Kauschitza.“

❻ Stali ste sa niekedy objektom žartovania? Ako to na vás pôsobilo?

Trápne.

pokračovanie na strane 2...

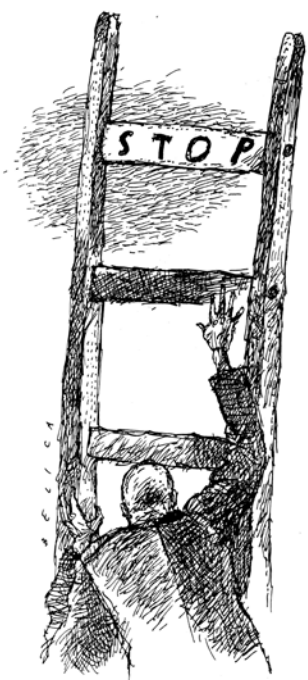
BUMERANGY VŠETKÝCH KRAJÍN, VRÁŤTE SA!

BUMerang

5
2015

HUMORISTICKO-SATIRICKÝ DVOJTÝŽDENNÍK

ROČNÍK I, 28. NOVEMBRA 2015 / SAMOSTATNE NEPREDAJNÉ

Ladislav BELICA

PRI ČÍTANÍ NAŠICH DEJÍN

Ach, ten náš večný pocit menej cenností!

PRI KÁVE S MILANOM LASICOM

Prví odskakujú poskokovia. Aby mohli priskočiť.

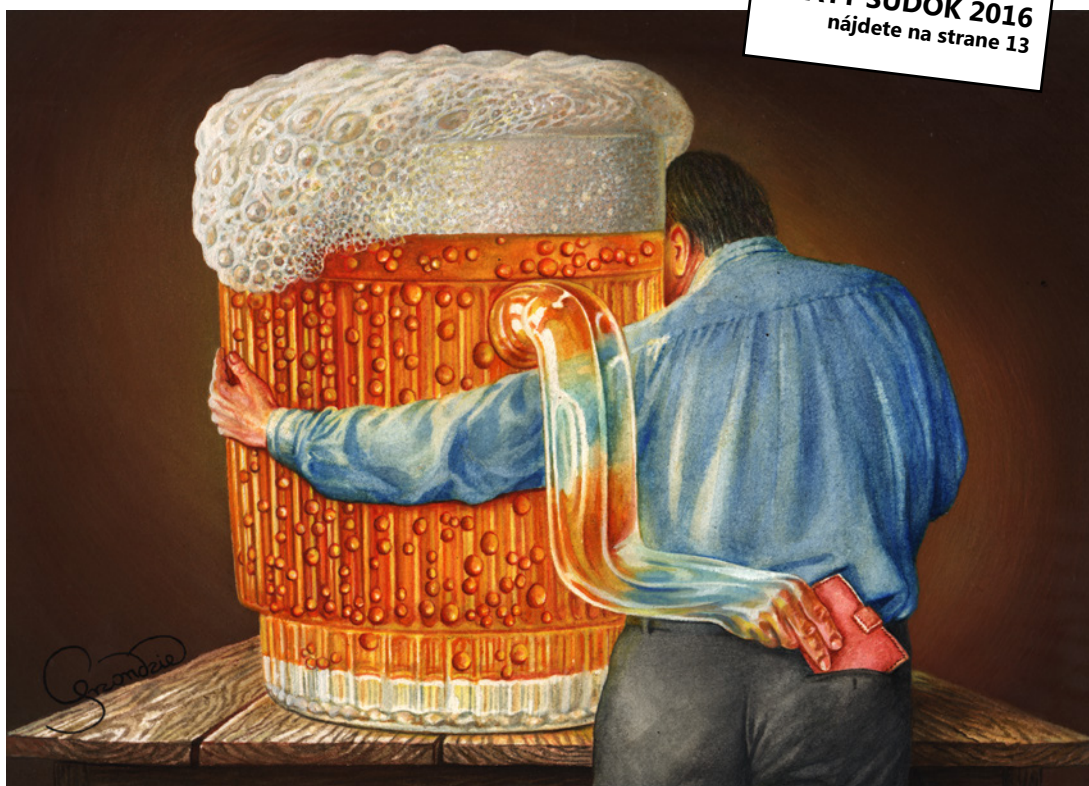
Tomáš JANOVIC

Zvada končí.
Bez riešenia.
Rozchod.
Zajtra dovadenia.

Jozef BILY

vyhlásenie

22. ročníka medzinárodnej súťaže kresleného humoru na tému PIVO
ZLATÝ SÚDOK 2016
nájdete na strane 13

Krzysztof GRZONDZIEL, (Poľsko), Veľká cena 2014

7 Je pre vás humor nevyhnutnou súčasťou života, alebo sa bez humoru pokojne zaobídete?

Nemám odvahu skúsiť, aké by to bolo bez neho.

8 Chcete sa sama seba na niečo opýtať? Ak áno, dajte si na svoju otázku aj odpoveď.

Prečo som si myslela, že keď si kúpim permanentku do plavárne, aj budem chodiť plávať?

12/11/2015 12/11/2015

V lúňe tůně
stůně slůně.
Medvěd mu přinesl med
a jelen kvěťáku květ.
Ptáci (i když draví),
přišli popřát zdraví.
Ba co více,
i stará lvice.
Pouze ten skeptický mravenec
začal mu vybírat na věnec.

Lili JAEGER-AMANN

Zodvihla sa železná opona,
a začalo sa hrať divadlo.

Ľudo MAJER

SLOVNÍK (TAKMER) CUDZÍCH SLOV

Ak chcem byť dôsledný, musím skonštatovať, že to nie je cudzie slovo. Slovo „hluk“ nájdete v Slovníku slovenského jazyka, ide skôr o hluk ako jav, ktorý nás stále viac a na každom kroku obťažuje. Neujdeme pred ním na ulici, ani v obchodnom centre, v reštaurácii či pivárni, v dopravných prostriedkoch a v Bratislave dokonca aj na niektorých zastávkach mestskej hromadnej dopravy. Blahodarné telefónne búdky patria minulosti, telefonisti vás svojimi rečami obťažujú na všetkých možných aj nemožných miestach.

Na cigarety a fajčiarov bol vedený frontálny útok a tak dobré dielo sa podarilo. Je dnes už mnoho miest, kde nás už cigaretový smrad neobťažuje. A hluk je v poradi druhý nešvár, s ktorým bude

HLUK

potrebné viesť podobný boj, aby nám neničil nervy, aby nás nechal dýchať, aby nám na verejných miestach dovolil sa dorozumievať.

Určite má každý z nás skúsenosť z reštaurácie, alebo z iných podnikov, kde by ste si chceli posediť, niekedy si niečo zjesť alebo vypiť, ale všadeprítomný hluk, ktorému sa v takomto kontexte už nedá hovoriť hudba, vás obmedzuje a otravuje. Nepočujete vlastné slovo, nepočujete svojich spoločníkov a nie vždy je to jednoduché dohovoriť sa s personálom na nejakom kompromise.

Vošiel som tak raz do reštaurácie, hluk z reproduktorov sa nedal

prehliadnuť. Servírku som poprosil o jedálny lístok, vzápätí som si vypýtal aj nápojový lístok. Začítal som sa, a nesmelo som poprosil servírku ešte o hudobný lístok. To už nebolo také celkom jednoduché, pretože nechápala, o čo mi ide.

Tak som to vysvetlil: "Ak si môžem podľa vlastnej chuti vybrať jedlo, ak si môže, vybrať nápoj, rád by som si vybral aj hudbu, ktorú budem pri jedle počúvať."

Pochopila, usmiala sa a vzápätí stíšila reproduktory.

No nie vždy je to také jednoduché, na inom mieste sme asi šiesti-siedmi zašli na obed. Reštaurácia bola prázdna, v rohu sedeli iba dve staršie dámy pri káve. Hudba burácala až sa okná triasli. Chceli sme sa najesť a zároveň prebrať nejaké svoje problémy, ale hluk v podniku nám nedával nijakú šancu. A tak sme poprosili servírku, či by sa s tým hlukom nedalo niečo robiť. Boli sme tam sami, takže by sme nikoho neobmedzovali.

Servírka odišla, a keď sa o niekoľko minút vrátila vraví: "Bohužiaľ, manažment s tým nesúhlasí." Tak sme sa na seba pozreli, zdvihli sme sa a pri dverách vravím servírke: „My sa už niekde najeme a u vás nech sa naje manažment.“

Nedávam podniku, na čele s takýmto manažmentom veľkú budúcnosť. Ale zrejme im tržba od dvoch starších dám, ktoré si zrejme zabudli vziať načúvací strojčeky, stačí.

Píše Miroslav VICO
Kreslí Fedor VICO

Bájky o vóli a volovi

Aby sa spestril jedálny lístok, vól s dobrým úmyslom odišiel do lesa, nazbieral huby a domácim zvieratkám pripravil chutný pokrm. Nerozoznal však jedlé od jedovatých húb. Zahynuli teda sliepky, kohúti, kozy, kôň, žriebä, krava, holuby, moriak, pes, mačka, prasa, teľa, ba aj myš, ktorá ochutnala a vrabec, ktorý si d'obol.

Tak sa opäť potvrdilo, že vól dokáže otráviť kdekoho.

x x x

Stretli sa dva voly. Väčší sa pozrie na menšieho a hovorí si:

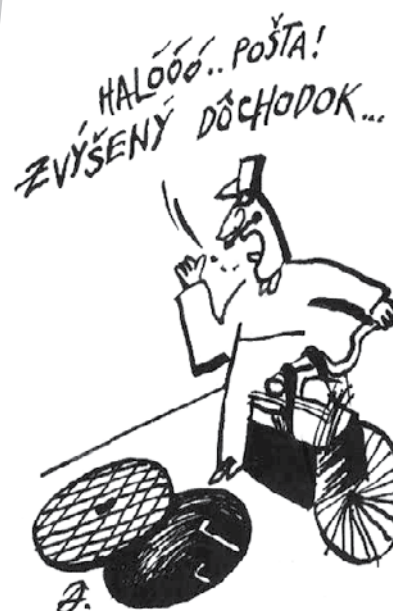
- S tebou by som si ľahko poradil! Menší sa pozrie na väčšieho a myslí si:

- Predsa len sú ešte väčšie voly ako ja. A oba boli spokojní.

Pavol M. Kubiš

Roman JURKAS

Ján GL'ONDA

Milan ZELINKA /CLIVOTA

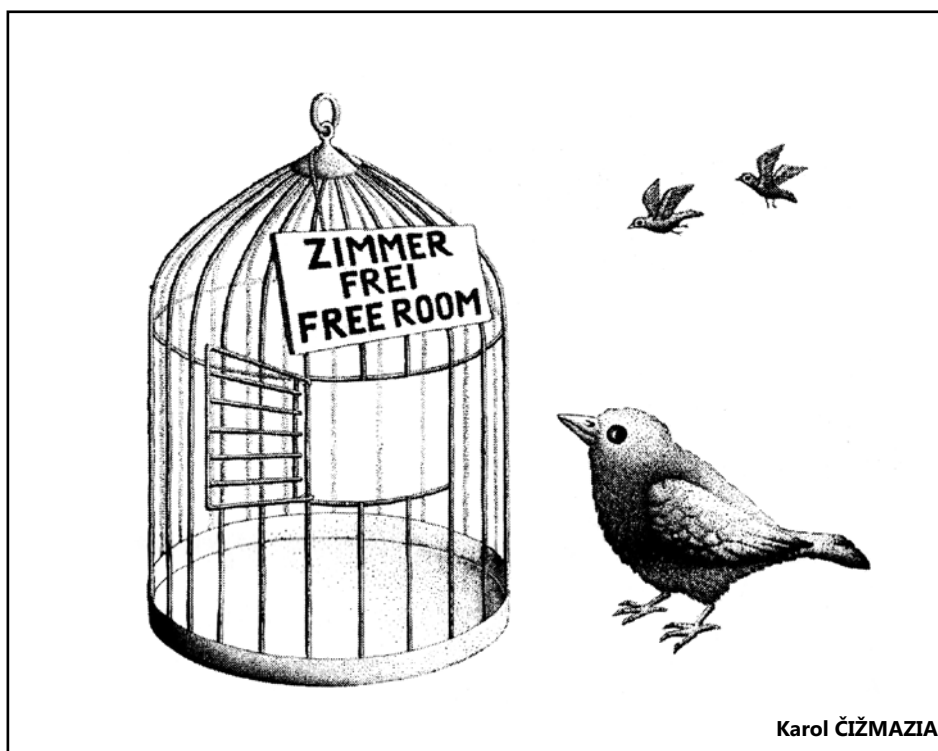
Kedysi nie z vlastnej viny,
neznajúc syr menom ementál,
jedával som hory bravčoviny,
len to mäso bol môj ideál.

S obľubou som kántril šunky masné,
slanina mi dodávala hic,
po troch pivách odchádzal som slastne
energiu vybiť do ulíc.

Dnes ementál v každom krámku trčí...
Zďaleka sa dívam na ten klam.
Obchádzam ho v superprudkom křči,
aspoň v duchu šepkám svoje „ham“!

Eva KASARDOVÁ HRDINOVIA

Hrdinovia práce kedysi tu žili,
metálmi a slávou právom sa hrdili.
Každá veľká sláva ale časom zájde,
dnes je ten hrdinom, čo si prácu nájde.

Karol ČIŽMAZIA

Andrej MIŠANEK

Milan
KENDA
AFOROAFÉRY

VRANA K VRANE

Vrana k vrane sadá, aby mohla dobnúť zblízka.

ČO JE TAJOMSTVO

Tajomstvo je to, o čom ani holiči nič nevedia.

ARISTOKRAT

Bol to novinársky aristokrat. Prezývali ho de Men-ti.

MODRÁ PLANÉTA

Maša modrá planéta... Nie sú to podliatiny?

BYŤ TAK DOPISOVATEĽOM

Najradšej by som bol dopisovateľom núl v mojich vkladných knižkách

POČÍTAČOVÝ POPEVOK

Objavil som Anču v internete.
Telo mala celkom nezastreté
a tak som ju nežne hladil myšou.
S internetom mi to dneska vyšlo....

A EŠTE JEDEN

Čierna Anča sa mi páči
sediaca pri počítači.
Zato, že je tmavá zvonka,
volajú ju CD Rómka.

Ján MIČUCH

EUROPA U OČNÍHO

Rozhodla jsem sa k vám zajít
Doktore nic nechci tajit
Ač je barev nepřeborně
zle začínám vidět - černě
Na standardě kruh se púlí
hvězdy ruší pozice
Houfují se bez skrupulí
do vizáže měsíce...

Zdeněk JANAS

Miro VICO

Niekedy v polovici roku 1989 som v prešovskej galérii pripravoval svoju výstavu. Inštitúcie, ktoré dovtedy bedlivo strážili ideologickú čistotu vo všetkých oblastiach umenia, boli už v tom čase benevolentnejšie. V mojom prípade išlo o humor ale aj satiru, na ktorú boli zvlášť citliví. A neraz sa vyvršili rovno na jej autorovi. Viem o tom svoje. Ale stránické (samozrejme komunistické) orgány mali stále rozhodujúce slovo, no už nebol taký problém sa k tým najvyšším bossom dostať. Oni sami a ich sekretáriaty už cítili, že niečo visí vo vzduchu a viac mysleli na zadné kolieska.

Ja som mal vtedy od mesta sľúbený byt, lebo som prebýval v staticky narušenej a vlhkej pracovni, ktorú som mal v prenájme ako ateliér a aj ten som musel uvoľniť. Rozhodujúce slovo mal však ešte stále a aj v tomto prípade stránický tajomník.

Dostal som sa teda k nemu už bez problémov a dovolil som si venovať mu katalóg k spomínanej výstave s ironickým názvom DOVOLTE SA MI ZASMIAŤ. Tajomník si ho zbežne pozrel a spýtal sa: „Súduh Vico, a neny tota satira protiv socializmu?“

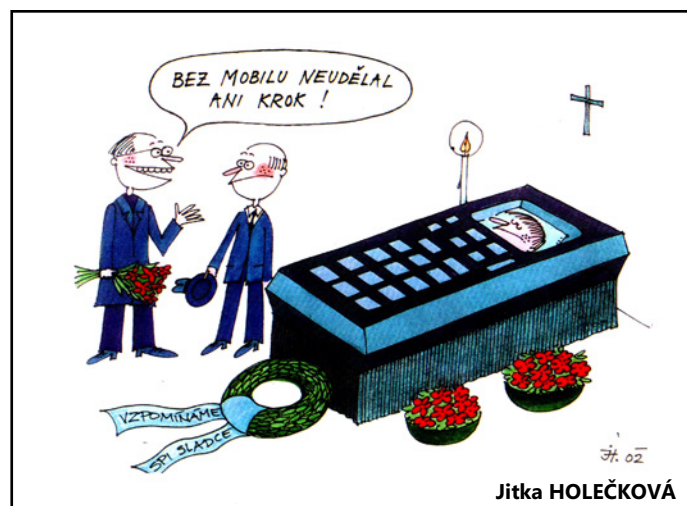
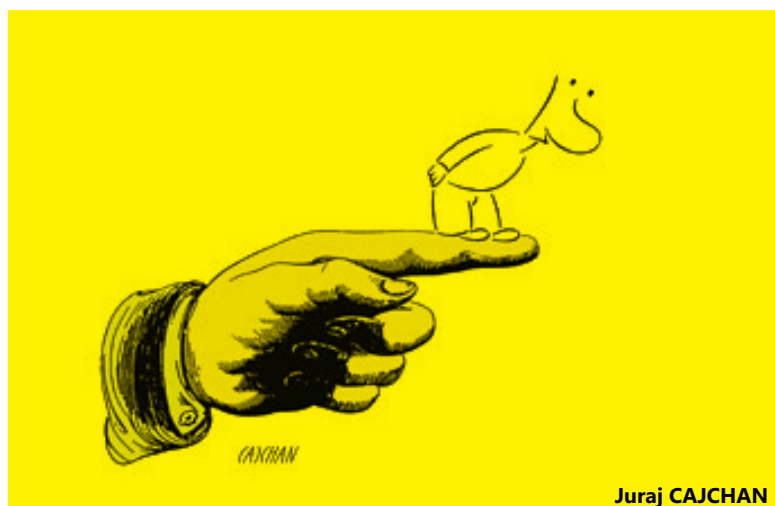
Nielen ja, ale aj ďalší výtvarníci, ktorí chodili do rôznych výtvarných a ideologických komisií už vedeli, aký slovník je pri obhajobe ich výtvarného zámeru akceptovateľný a tak som súduhovi tajomníkovi na jeho otázku o možnej škodlivosti satiry odpovedal: „Nie, satira nie je proti socializmu, ba naopak, pomáha odhaľovať niektoré nedostatky, ktoré ešte v našej spoločnosti pretrvávajú.“

Súduha tajomníka takáto odpoveď takmer nadchla a preto vyhlásil: „Dobre hovoríš, súduh, budeš mať byt aj ateliér!“

A mal som, aj keď až po novembri 1989. A už 22 (slovom: dvadsaťdva!) rokov sa o neho súdim s novodobými kapitalistami, inak bývalými marxistami.

Češť ich poctivej práci pre ďalší rozvoj našej kapitalistickej spoločnosti!

Fedor VICO

SPRÁVY SMS

Rôzne agentúry po celom svete robia rôzne prieskumy. Sú to predovšetkým prieskumy verejnej mienky, ale aj prieskumy preferencií rôznych politických strán v rôznych krajinách. Volič sa tak môže lepšie orientovať v tom, aká je pravdepodobnosť, že strana, ktorá mu vyhovuje svojim programom, ale hlavne predstavitelia ktorej sú mu sympatickí, bude úspešná. Ženy ocenia aj to, s akým šarmom svoje programy prezentujú. Veľkých strán je vo svete menšina. Mnohé strany sa menia, menia svoje názvy a skratky, v zásade sa zvyčajne orientujú na niektorú svetovú stranu, mnohí sa vyčleňujú proti niekomu i za niečo. To však nie je dôležité, pretože po voľbách je aj tak všetko inak.

Nás pochopiteľne zaujímalo, koľko je vo svete malých strán, dalo by sa povedať, najmenších strán, ktoré majú aj program podobný našej Malej strane - teda malosť vo všetkých jej charakteristikách a prejavoch. Nesklamali sme sa - nás malých je veľa. Aj prejavov malosti je veľa, takže ľudstvo sa bude vo svojom vývoji posúvať len veľmi pomaly dopredu.

Veľkí síce vyhrávajú, ale my malí nakoniec o všetkom rozhodujeme.

Tiež sme si urobili prieskum a zisťovali sme, koľko takých strán ako je naša, vo svete existuje. Koľko z nich má podobný alebo dokonca totožný program, ako má naša strana. Pozvali sme ich na Slovensko s podmienkou, že môžu poslať len jedného svojho zástupcu. Nebolo to pre nás až také veľké prekvapenie, že všetci prišli prakticky v rovnakom úbore. Výnimku tvorilo len niekoľko jedincov. (viď. foto) Siedmi prišli v teplákoch, dvaja bez tielka, jeden v obleku a jeden bez trenírok.

O samotných rokovaníach vás budeme informovať v niektorom z nasledujúcich čísel Bumerangu.

-mv-

Aktuálna téma - pohyb utečencov zo severnej Afriky do Európy, teda predovšetkým do západnej Európy. Položme si otázku, čo okrem veľkého bezpečnostného rizika vyhnalo ľudí z ich domovov a prinútilo ich, alebo inšpirovalo ich ísť do neistoty neznámeho sveta. Naši experti sa touto otázkou zaoberali a prišli k jednoznačnému záveru - inšpirovali ich naše povestné pečené holuby, ktoré tu u nás údajne lietajú ľudom rovno do huby, pre tých fajnovejších, do úst.

Na severe zrejme nelietajú holuby, nie sú na také zimy usposobené, tak tam zrejme lietajú ľudom do úst ryby. Nebezpečné je, ak lietajú sardinky aj s obalmi, ale ešte nebezpečnejšie je ak lietajú veľké ryby. Na snímke vidíte, ako sa to môže skončiť, ak taká ryba, ktorá by mala niekomu vletieť do úst netrafí a skončí niekde úplne inde.

Napriek tomu záujem migrantov je aj o Švédsko, Fínsko či Island a zrejme by ich ani náš príklad nehody od takej cesty neodradil.

-mv-

Exodus utečencov je naozaj niečo mimoriadne a v istých dejinných etapách nepredstaviteľné. Ktoré sú to tie nepredstaviteľné etapy a kto sú ich typickí predstavitelia, čo všetko by za istých okolností bolo inak a kto by sa k podobnej akcii

mohol vyjadrovať a ako, toto všetko je predmetom testu, ktorý sme pre vás pripravili na voľné chvíle:

1. Výjazdná doložka je:

- a/ humoristická príloha komunistického denníka Pravda
- b/ potvrdenie o rasovej čistote v období Slovenského štátu
- c/ príloha k vodičskému preukazu, oprávňujúca držiteľa jazdiť aj po požití alkoholu a neobmedzenou rýchlosťou

2. Bezvízový styk je:

- a/ beh na dlhé trate z východu na západ
- b/ výsledok nerozvážneho rokovania
- c/ nový druh sexuálnej zábavy

3. Tretry sú:

- a/ morské ryby
- b/ športová obuv, povinne kedysi používaná pri prekračovaní hraníc
- c/ pôvodný názov Tatier

4. Muž s pištoľou pri štartovacej čiare:

- a/ strážni odložené veci atlétov
- b/ štartuje preteky
- c/ je členom prípravného výboru domobrany

5. Hranice nie sú nijaké korzo, povedal:

- a/ Gustáv Husák, keď tušil už v roku 1969, že by sa mohlo stať niečo také, čo sa na európskych hraniciach deje dnes
- b/ Vladimir Putin v reakcii na nezhody na rusko-ukrajinskej hranici
- c/ utečenec zo severnej Afriky, keď vyliezol z vody na gréckom ostrove Lesbos

6. Pas je:

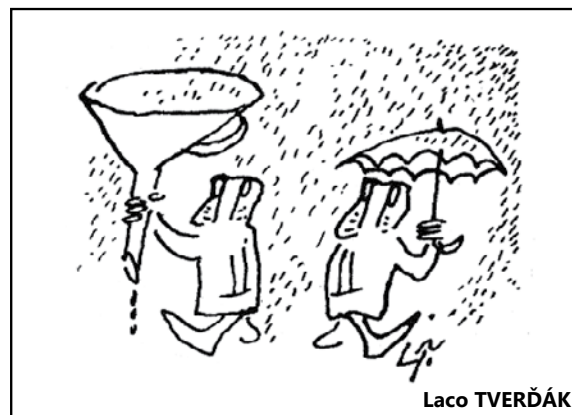
- a/ skratka názvu časopisu Príroda a spoločnosť
- b/ knižička na čítanie vo voľných chvíľach
- c/ nepotrebný doklad pre obyvateľov EÚ a pre utečencov

-mv-

POMÁHAŤ A CHRÁNIŤ

V rozostavanej základnej škole v kysuckej Ošadnici našla policajná hliadka mŕtve telo bezdomovca V.I.L., na ktorého v ranných hodinách najprv padlo podozrenie a vzápätí hmla, nuž zranením na mieste podľahol. Príslušníkom polície odpovedať na akékoľvek otázky odmietol (ani slovom ani písmom), kvoli čomu bol nadržaný zadržaný. Keďže však nemal pri sebe občiansky preukaz, okamžite ho prepustili.

-chan-

Laco TVERDÁK

Rast'o VISOKAI

a nekdoty podľa becedy b

Istá mladá dáma, ktorá sa rada pohybovala v spoločnosti slávnych ľudí, sa raz spýtala Honore de BALZACA, aký je jeho názor na manžel-skú neveru.

„Zaujímá vás teoretická, alebo praktická stránka tohto problému?“ - spýtal sa spisovateľ.

„Keď je to možné, majstre, tak by som prosila pár slov o tej praktickej stránke,“ - odpovedala mladá dáma.

„To máte šťastie,“ - usmial sa Balzac, - „pretože teoreticky je nevera jednou z najväčších ohavností! Ale prakticky stojí vždy za úvahu.“

x x x

Začínajúci autor sa pýtal BALZACA:

„Majstre, počul som, že geniálni ľudia sú vlastne chorí...“

„To neviem,“ - odvetil Balzac, - „ale buďte pokojný, vy ste v tomto smere úplne zdravý.“

x x x

Istá vdova sa raz zverila BALZACOVÍ, že sa ide po tretí raz vydať.

„A kto je ten šťastný muž?“ - spýtal sa zdvorilo Balzac.

„Istý vinár.“

„No áno,“ - prisvedčil spisovateľ, - „tí sa najlepšie vyznajú v starších ročníkoch.“

x x x

Čítanie korektúr nebolo pre BALZACA iba cizelovaním rukopisu, ale čo pôvodne načrtnol v horúčkovitom chvate, to v obťahoch skúmal, hodnotil, menil a úplne prepracoval. V tých dlhých hodinách vznikali na Balzacovom stole jeho povestné korektúry, postrach všetkých tlačiarňí. Sadzači odmietali na nich pracovať aj za dvojnásobný plat.

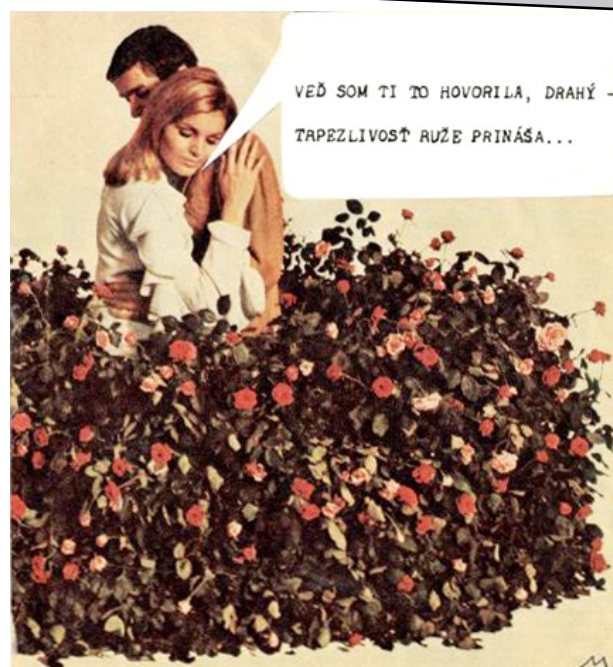
Vtedy tiež vzniklo úslovie, ktoré bolo heslom všetkých sadzačov parížskych tlačiarňí:

„Iba hodinu Balzaca denne.“

KLEBETNÍK

Spevák Justin Tiberlake sa asi zbláznil. Na verejnosti sa objavuje s nápisom Love Bumerang vytetovaným na tvári, prsiach, chrbte a lýtkach. Nášmu spolupracovníkovi Piťovi Kvašnému, ktorý nechce byť menovaný, po chvíľke hudby vyzradil: - Nie som blázon, iba som prekonal ťažké obdobie. Nevedel som totiž, ktorý z kvartálnikov, mesačníkov a dvojtyždenníkov je najlepší. Teraz to už viem.

-an-

Miro VICO

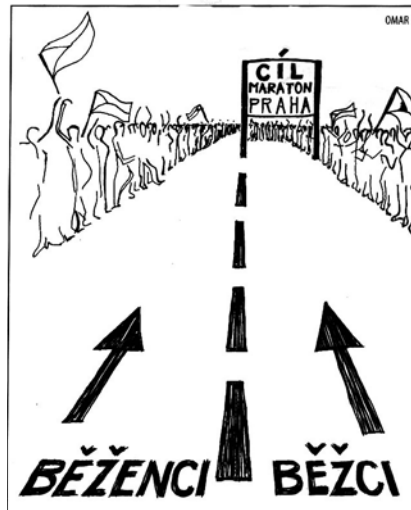
PRavá DEMokratická Legrace
SORRY
5 * ročník I. * červenec * 1992 * vychází měsíčně * 3 Kčs

Redakcia Bumerangu dostala ponuku z časopisu SORRY na vzájomnú výmenu ľubovoľných materiálov z obsahu našich časopisov. Ponuku sme prijali a tak prinášame niekoľko ukážok z najnovších čísiel tohto mesačníka.

Časopis SORRY založil v roku 1992 Dr. Fidelis SCHLÉE a s menšou prestávkou vychádza ako časopis jasne profilovaný, teda s veľkou dávkou recesie, čierneho a miestami až morbidného humoru. Napriek tomu je to časopis názorový, ktorý sa nevyhýba nijakým témam.

Michal HRDÝ

Marek SLOUP

Podobní jak vejce vejci
jsou si ti dva Eritrejci,
ce jsem je dnes díky vládě
nafasoval na úradě.

Dědek leží v truhle,
zub času ho nezničí.
Tváří se dost ztuhle,
Vladimíre Iljiči???

Jan LAŇKA

KDYSI
PRACOVAL
U SOUSTRUHU

Měl obě ruce
levý,
kde jsou
dnes
sám neví!

VYPEROU ASPOŇ PRACHY

Kde udělali soudruzi ze Slovenska chybu • Předpírku na dobírku

S převratnou novinkou hodlá na český trh přijít slovenská firma Tatramat. Někdejší suverén na československém trhu chce opět získat zpět ztracené pozice a za tímto účelem vyvinul zcela nový model, který v těchto dnech testují odborníci České obchodní inspekce. Výsledky testu zatím nejsou oficiálně k dispozici, nicméně investigativní tým Fámizdatu již získal některé dílčí indicie. Na jejich základě se však zdá, že slovenští výrobci to nebudou mít v souboji s cizími značkami ani trochu jednoduché. Jak totiž uvedl jeden z dobře informovaných zdrojů ČOI, nový výrobek je obyčejná automatická sračka.

KNIHA, KTORÚ SI (už) NEKÚPITE

Václav HAVEL - PROTOKOLY
Mladá fronta - Praha - 1966

Václava Havla je veľmi ťažké predstavovať. Jednak preto, že je to veľmi známa osobnosť, ale predovšetkým, je ťažké sa rozhodnúť, kde s takým predstavovaním začať. Pretože je to filozof, politik, spisovateľ, bývalý prezident Československa a Českej republiky, všeobecne a svetovo akceptovaná osobnosť. Čím začať na pôde humoristického časopisu? Ale veď nakoniec jeho dramatická tvorba je výrazne pretkaná humorom. O tú nám však dnes nepôjde, vybrali sme niekoľko typogramov, ktoré pod názvom Antikódy sa dostali do knihy spolu s veľmi úspešnými hrami Záhradní slavnost, Vyrozumění a s celým radom drobných útvarov. Tak aspoň na ukážku pár citácií z tých drobných útvarov:

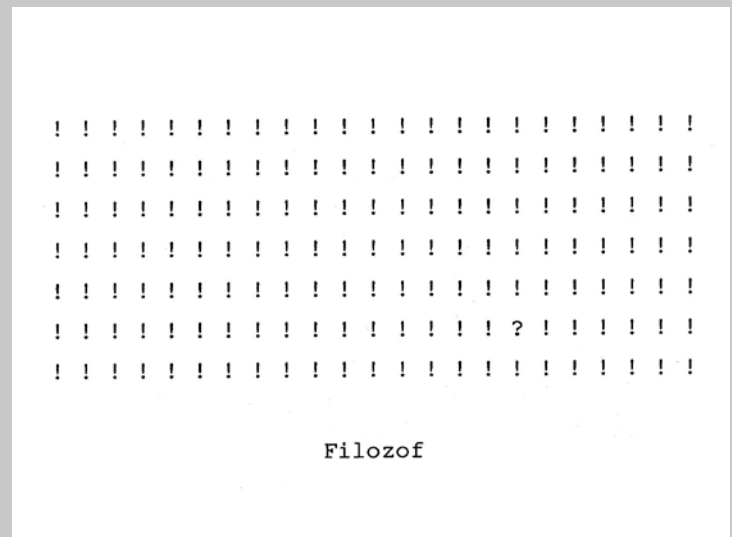
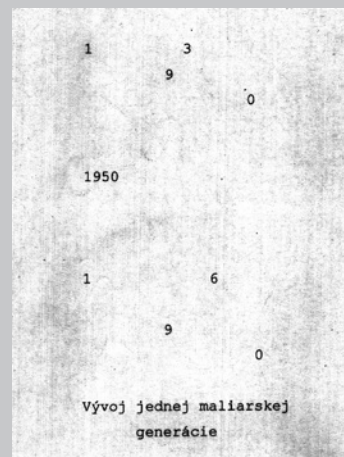
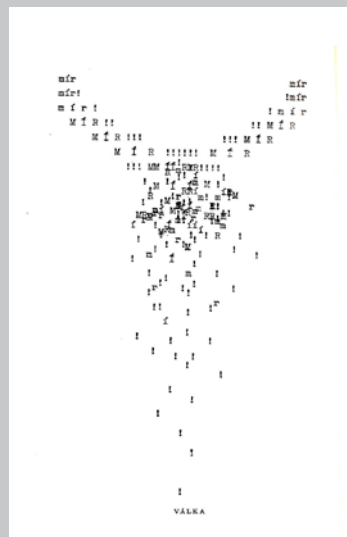
„Jedním ze základních témat humoru je pátos. A jedním ze základních principů humoru je depatetizace.“

„Jsme jako ten Sisyfos - valí-

me balvan života na kopec jeho iluzorního smyslu, aby se vzápětí skutálel zpět do údolí své vlastní absurdity.“

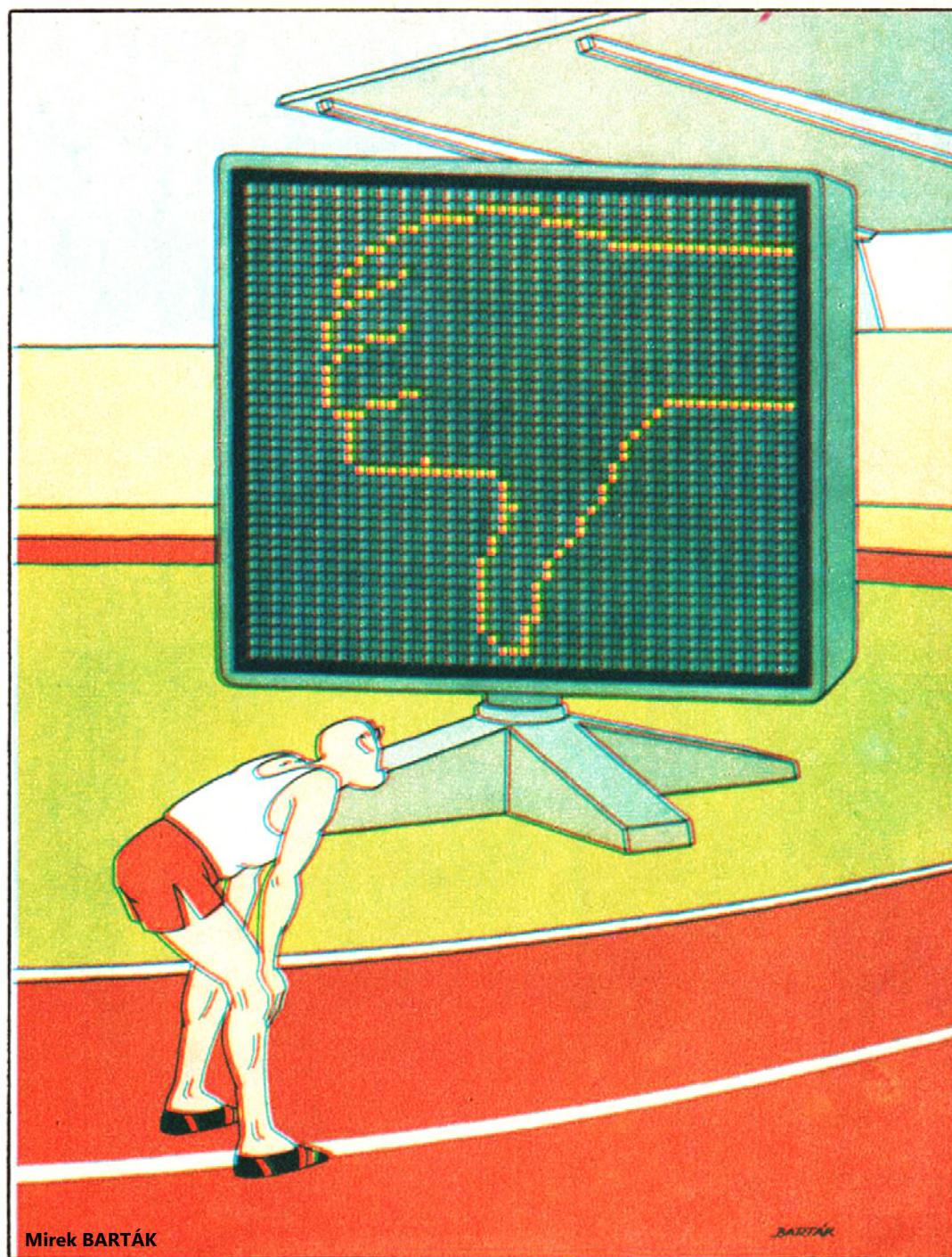
„Snad je to částečně tím, že patřím k takové divné ztracené generaci - rozdali jsme se v drobných, nejlepších léta svého života jsme investovali do věcí, které za to nestály, a tak dlouho jsme mluvili o velkém poslání, které máme, až jsme dočista zapomněli něco skutečně velkého vykonat.“

-mv-

EMIL 1986: MIROSLAV BARTÁK

Humor a Emil patří k sobě!

Kreslené vtipy na sportovní téma měly v 80. letech v Československu výbornou úroveň. Tiskly je jak slovenský Štart, tak pražský týdeník Stadión. Musím tu neskromně přiznat, že jsem za to mohl i já. Kreslené vtipy jsem sbíral už jako kluk, ale teprve jako sportovní redaktor jsem si z koníčka mohl učinit profesi. Vymyslel jsem soutěž pro karikaturisty a zlatý fór spočíval v tom, že namísto filmového „Oskara“ jsem jako název pro vítěznou trofej prosadil „Emila“. Koho také jiného?

Nápad našel pochopení u šéfredaktora a ten měl takové konexe „na baráku“ (ÚV ČTV) že soudruzi Emila Zátópka, který byl stále ještě v klatbě za rok 1968, nakonec povolili.

Dlouhá léta jsme se v zimě scházeli v nabitém sále pražské Malostranské besedy, kde na jevišti stále veselý chlapík a všemi milovaný olympijský vítěz z Helsinek, předával trofeje nejlepším kreslířům vtipů. Netřeba dodávat, jak si takových Emilů (a to nejen hlavní ceny, ale i těch dalších) všichni cenili, když jim přitom podával ruku a blahopřál sám Emil Zátopek.

I trofeje z jihočeského hrnčířského kruhu Františka Reindla měly speciální podobu, hrnčířovi se už od druhého ročníku dařilo hliněnou a nablýskanou trofej připodobnit kresleným figurkám vítězů.

Vítězů „Emila“ bylo tolik, co ročníků soutěže:

1. Emil - 1983: Dušan Pálka
2. Emil - 1984: Jaroslav Dostál
3. Emil - 1985: Pavel Matuška
4. Emil - 1986: Miroslav Barták
5. Emil - 1987: Jiří Slíva
6. Emil - 1989: Fedor Vico
7. Emil - 1991: Pavel Kotyza
8. Emil - 1993: Jiří Novák + Jaroslav Skoupý (NOS)

V soutěžní porotě působili od počátku znalci humoru; kromě členů redakce kupříkladu Ondřej Suchý (Kvítko), Stanislav Holý (Mladý svět) anebo Josef Kobra Kučera (Salony kresleného humoru). Bylo proto vyloučeno, aby některá z celkem skoro sto cen udělených za těch 11 let (dávaly se ještě 1. až 3. cena) ve třech soutěžních kategoriích připadla některá neumětelovi.

Mezi oceněnými se tak objevila během jedenácti let existence soutěže jména dalších známých autorů, jako třeba Václav Ostatek, Marie Plotěná, Jan Hrubý nebo třeba Václav Teichmann, který tehdy za-

Strana časopisu Stadión s kresbou Mirka Bartáka.

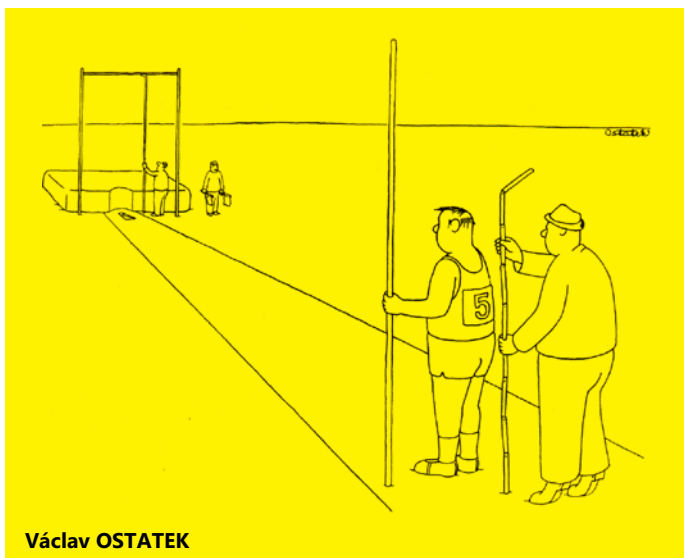
Malostranská beseda po udeľování cien za rok 1989: vpředu (z ľavej strany): Miro Vico, Emil Zátopek, Dana Zátopková, Fedor Vico (s keramickým EMILOM Stadiónu v tvare Jánošíka) a jeho manželka Alžbeta. V pozadí Josef KOBRA-Kučera a zakladateľ súťaže Ivan Hanousek.

čilal, ale dnes je výhradním karikaturistou úhlavního českého deníku MfDNES. Zajímavým momentem na jevišti bylo setkání Emila Zátopka s Otakarem Maškem, který ho nesčetněkrát karikoval pro československý Sport. V roce 1987 získal 1. cenu v kategorii portrétní karikatury za - „lidskou mašinu“ Emila Zátopka“!

Barevný časopis Stadión sice vydával český svaz tělovýchovy, ale v propozicích soutěže jsme účast formulovali jako otevřenou pro všechny autory z Československa. Desítka slovenských autorů našla své vtipy na výstavě, kterou jsme při ceremoniálu zároveň otevřeli; kupř. Dušan Polakovič, Marian Bachratý anebo Vlado Javorský. Několik karikaturistů si přišlo pro ocenění i na pódium. Vedle laureáta Emila Fedora Vica (1989) to byli kupříkladu Igor Ševčík a Laco Torma, oceněn byl i Lubomír Kotrha a navíc Ivan Kováč z Levice. Ten získal 1. cenu za humornou fotografii, která byla samostatnou kategorií v roce 1987. Toho roku také byla soutěž o „Emila Stadiónu“ poprvé mezinárodní a pro ceny si přijeli i dva litevští výtvarníci! V roce 1993 už soutěž obeslali autoři z deseti států a pět z osmi cen putovalo do zahraničí. Případly i velkým jménům světové scény „cartoon“ jako Juriji Očakovskému z Moldavie, anebo Erayovi Ōzbekovi z Turecka. Ale tím to, žel, skončilo...

Počátkem 90. let se toho hodně změnilo - soutěž nejprve přešla na obroční formu bienále, ale nakonec

Václav OSTATEK

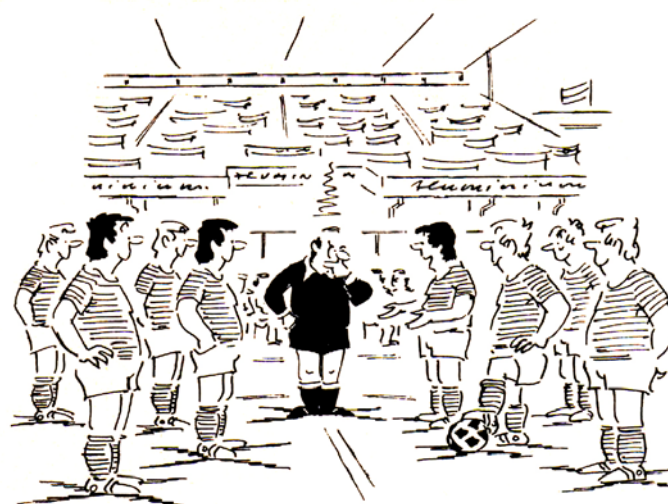
skončila spolu se svým nosičem – týdeník Stadión zahynul na úbytě. Byla to první předzvěst špatných časů pro kreslené vtipy; vždyť současně zahynuly i Dikobraz, Roháč a postupně zmizely i rubriky vtipů v sobotních přílohách deníků. Až později se nám podařilo v České republice založit tři velké mezinárodní soutěže v Praze, Písku a Hradci Králové... ale to už je jiný příběh...

Z hlavních postav soutěže o nejlepší sportovní vtip roku už mezi námi není ani Emil Zátopek, ani první laureát Emila Dušan Pálka. Jejich úspěchy, ať už sportovní anebo výtvarné ale zapomenuty nebudou. A snad se nezapomene i na Emila Stadiónu.

Ivan HANOUSEK

Otakar MAŠEK

Dohodli jsme se, že obě mužstva nastoupí ve stejných dresech. Chceme diváka nejen pobavit, ale poskytnout mu i příležitost k zamyslení.

Dušan PÁLKA

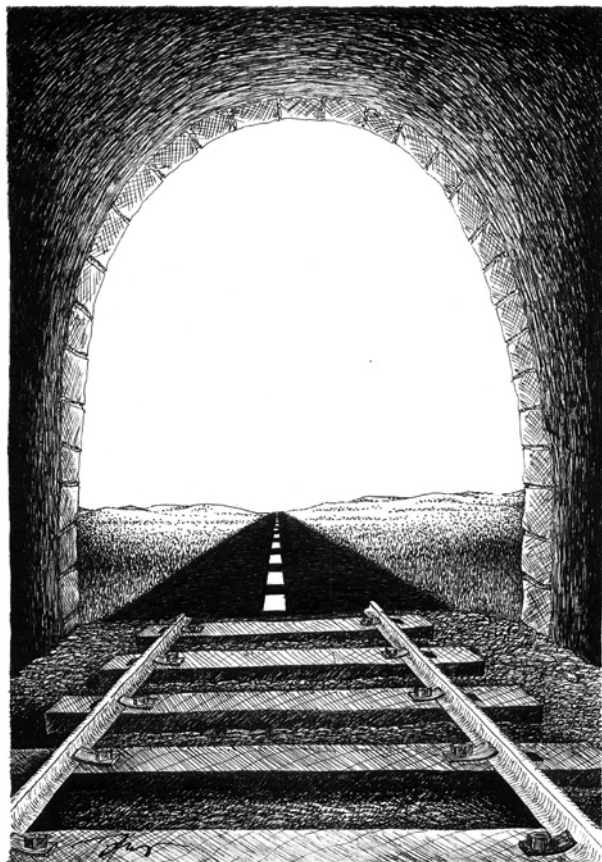

Pavel MATUŠKA

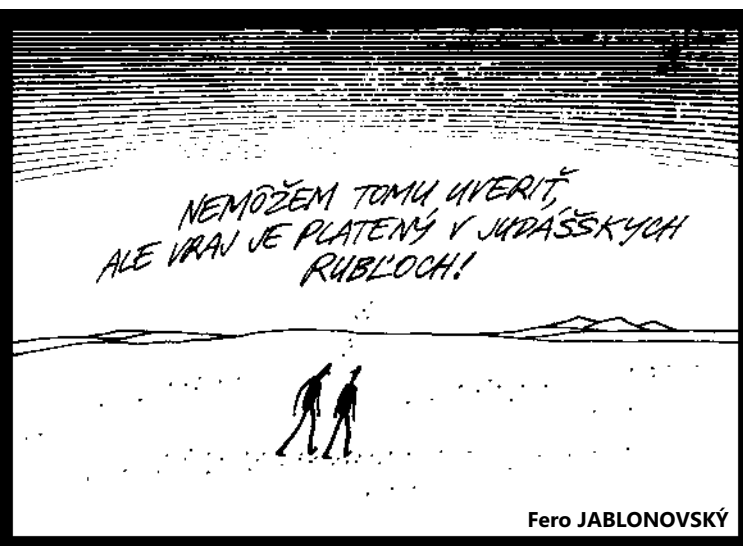

Ceny za rok 1987 sa odovzdávali v apríli 1988. Okrem Fedora Vica, ktorý získal dve umiestnenia, zo Slovenska boli ocenení aj Laco Torma a Lubomír Kotrha. Na snímke autori (v popredí z ľavej strany): Laco Torma, Fedor Vico, Jan Hrubý v prítomnosti Emila Zátopka, úplne vpravo Josef Kobra-Kučera. V hornom rade (z ľavej strany): Oldřich Dworzak, Emil Sourek, Ota Mašek, Jaroslav Dostál, Wiliam Taichman, Honzík, syn Jiřího Slívu s cenou EMILA Stadiónu, Franta Reindl, autor keramických Emilov, Ivan Hanousek a dvaja funkcionári ČSTV (vtedajší zväz telovýchovy).

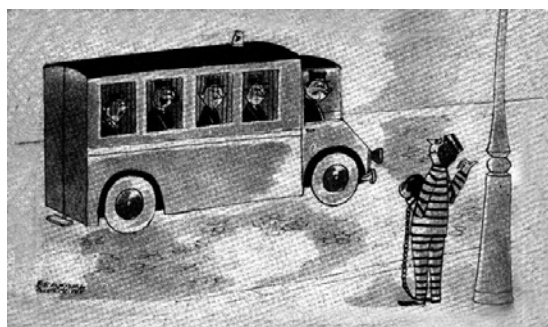
ŽELEZNIČNÉ UZLY LACA TORMU

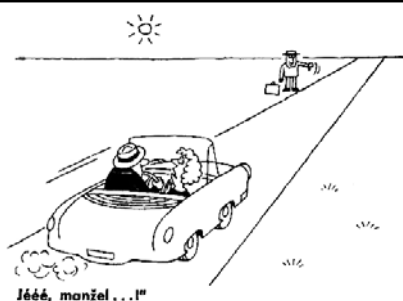
Fero JABLONOVSKÝ

- Nič nie je také čierne, ako svetlá budúcnosť.
- Na Slovensku sme si už všetci rovní - v nespokojnosti. Chudobní preto, lebo stále majú málo, bohatí preto, lebo ešte nemajú dosť.
- Niektorí politici si už toľko odložili na horšie časy, že sa ich už nemôžu dočkať...
- Nerád to hovorím, ale o politiku sa dnes nezaujímajú ani politici.
- Povráva sa, že to na Slovensku nie je až také zlé, ako sa povráva.
- Ľudí nesmierne zaujíma, čo bude potom, keď sa život skončí. Ja by som zasa rád vedel, kedy sa u nás konečne začne...
- Nesmejte sa z politikov, zajtra môžu zvoliť vás!

Pavol M. KUBIŠ

AUTOSTOP

Jééé, manžel...!"

Orest DUBAY

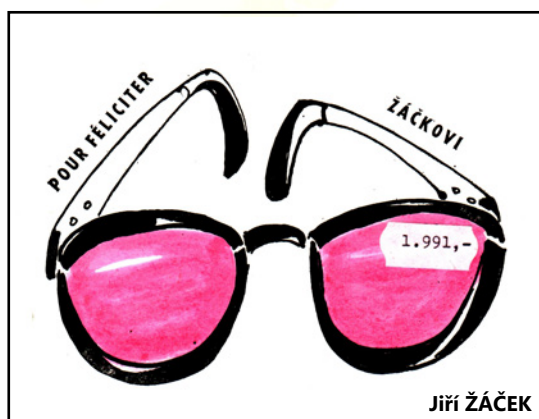
PF. 80
Orest Dubay

PF

(franc. pour féliciter) je v spojení s letopočtom skratka blahoprajnej novoročnej formulky. S láskavým dovolením autorov pokračujeme v publikovaní týchto malých súkromných dielok (a donedávna i celkom intímnych s provokatívnym obsahom, ktoré autori do redakcií radšej ani neposielali), ktoré si od nepamäti vymieňajú medzi sebou známi na sklonku uplynulého roka. Odkedy však funguje internet, tak v poštovej obálke už iba zriedkavo. Ak teda máte vo svojej zbierke vtipné alebo inak zaujímavé novoročenky, ktoré by mohli zaujať aj našich čitateľov, prosíme o ich zaslanie do redakcie.

Vlado POPOVIČ

Jiří ŽÁČEK

Marie PLOTĚNÁ

Garyk BASYROV

PERLIČKY ZO ŠKOLY A OKOLIA

- Jednotka dutej miery je jeden hrniec.
- Meter má sto centimetrov a označuje sa písmenom m alebo rozťahnutými rukami.
- Keď sa X rovná nule, tak sme počítali zbytočne.
- Meter sa skladá z centimetrov, milimetrov a ešte niečo menšieho, čo nie je vidieť.
- Pri stole sedia traja chlapci. Na tanieriku majú šesť buchiet. Rozdeľia sa o ne tak, že sa pobijú.
- Rozdiel medzi málo a mnoho je napríklad v tom, že jedna tehla na stavbu domu je málo, ale keď spadne niekomu na hlavu, je to veľa.
- Keď štyria družstevníci pokosia lúku za osem hodín, tak osem brigádnikov už kosiť nemusí, pretože už nie je čo.
- Gram je malá váha. Váži sa ním nič a podobne.
- Polovica tretiny je jedna šestina a v hokeji desať minút.
- Sedem plus štyri je – prosím, my sme sa do jedenásť ešte neučili.
- Jedna polovica z piatich sú dve a druhá tri.
- Štvorec nad preponou sa rovná súčtu štvorcov nad oboma odvetvami.
- Vajíčko má tvar kruhu, ktorý spadol.
- Úsečka je obmedzená priamka. Je to čiara na oboch koncoch odseknutá a popísaná.
- Kružnica sa od krivky líši, pretože má formu. Je to geometrické miesto bodov, ktoré majú rovnakú vzdialenosť od stredového.
- Správnosť Pytagorovej vety nedokážem. Musím mu veriť.

INZERTNÝ SERVUS

PÔŽIČKA

Požičiam málo používaný traktor českej národnosti s vlečkou a závojom. Počúva na meno Pejko. Zn. Samota je zlá ako programy RTVS.

PRENÁJOM

Prenajmem zbrojný pas na vystreľovací dáždík Gražyna (dievčenské meno ambrela). Keď prší, alebo padá dážď, vystreľuje rakety s padáčkami. Zn. Strelení majú prednosť.

ČERTOVSKÉ OBRÁZKY LUBA RADENU

Jean Maurice BOSC (1924 - 1973) je dnes skôr pojem ako meno. Karikaturista z rodu tých, čo by svoje kresby nemuseli podpisovať, pretože každá je súčasne i podpisom. Pritom sa kresliť neučil (sám o sebe tvrdí, že kreslí ako jaskynní ľudia), svoje vzdelanie zavŕšil veľmi drasticky ako účastník vojny v Indočíne. Ako svedok definitívneho krachu francúzskej koloniálnej ríše stratil v tomto nezmyselnom krvavom besnení posledné ilúzie.

Jean Maurice BOSC

Nekreslí typy, jeho kresby zaľudňuje v podstate jediný mnoh násobne opakovaný anonymný hrdina, symbol odosobneného ľudstva bez individuality.

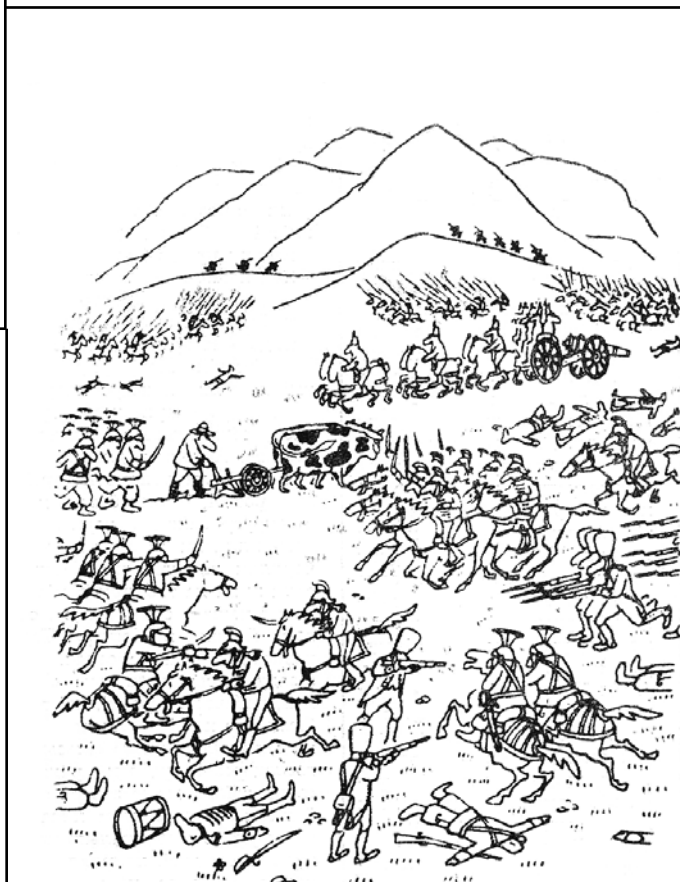
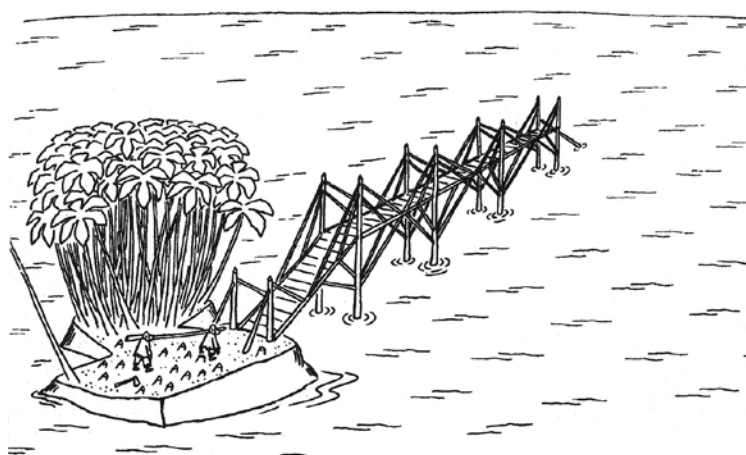
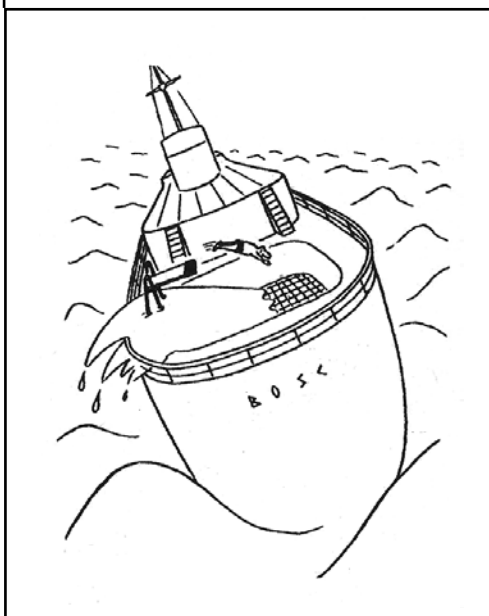
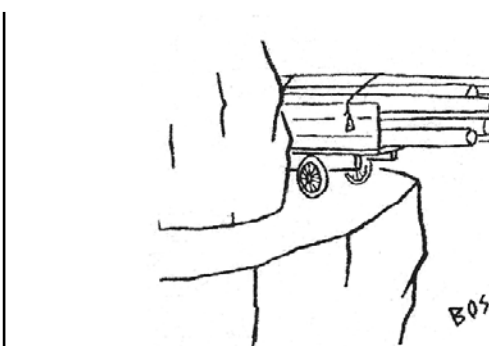
Tak akosi ho svojho času charakterizoval Kornel Földvári a ani s odstupom času nie je k tomu čo dodať.

Boscove kresby sú vždy bez slov, presnejšie, sú to kresby, pri ktorých sú slová zbytočné. Natoľko sú jasné a zrozumiteľné. Nie sú preplnené zbytočnými detailmi,

tak v obsahu ako aj v kresbe. Alebo naopak ak chcete, Bosc neplytvá detailmi.

Populárny bol najmä v 50-tych a 60-tych rokoch, ale z časopisov a novín jeho kresby nemizli ani dlho neskôr. Dodnes je čitateľný, dodnes je zrozumiteľný. Jeho humor nestarne, tak ako nestarne všedný svet ľudí a vecí okolo nás.

Zo sveta odišiel pomerne mladý, spáchal samovraždu vo veku 49 rokov. Jeho posledná kresba, ktorú nakreslil, to priamo dokumentuje. Na korze uprostred ľahostajného množstva obligátnych boscovských postavičiek sa jeden pripravuje na samovraždu a hovorí: „Ak dovoľíte, rád by som sa utiahol do ústrania.“

Pivná galéria Prešov
a redakcia časopisu Bumerang

VYHLASUJE

22. ročník medzinárodnej súťaže kresleného humoru na tému PIVO

V piatok 1. apríla 2016 sa uskutoční v Prešove vernisáž najlepších súťažných prác, slávnostné vyhlásenie výsledkov a odovzdanie cien najúspešnejším autorom 22. ročníka súťaže podľa rozhodnutia poroty takto:

VELKÁ CENA (Grand Prix) ZLATÝ SÚDOK
a 500 €

1. cena Malý ZLATÝ SÚDOK a 200 €
2. cena Malý ZLATÝ SÚDOK a 150 €
3. cena Malý ZLATÝ SÚDOK a 100 €

• Porota súťaže si vyhradzuje právo neudelit' niektorú z cien resp. udelit' ďalšie zvláštne ceny.

• Organizátor prijme do súťaže všetky práce, ktoré budú doručené na adresu Šarišskej galérie v Prešove do piatka 4.

marca 2016.

• Organizátor súťaže si vyhradzuje právo použiť vybrané práce pre publikovanie v propagačných materiáloch a reinkalácie výstav s tým, že výstavný katalóg zašleme každému účastníkovi súťaže.

Propozície súťaže:

1. Každý autor môže súťaž oboslať najviac piatimi pôvodnými prácami v origináli, vrátane grafických techník.
2. Súťaž je otvorená pre každého a nie je obmedzený spôsob výtvarného spracovania.
3. Formát prác by nemal presahovať rozmer A4.
4. Súťaž je neanonymná. Každý príspevok je nutné označiť na jeho zadnej strane menom a úplnou adresou autora.
5. Ocenené práce sa stanú majetkom PIVNEJ GALÉRIE v Prešove.
6. Príspevky posielajte na adresu:

ŠARIŠSKÁ GALÉRIA
(p. Fedor VICO)

ul. Hlavná 51
080 01 Prešov
Slovensko

Obálku s príspevkami označte viditeľne heslom „PIVO“
e-mail: fedorvico@gmail.com

Markus GROLIK, (Nemecko)

Z HISTÓRIE NÁŠHO REGIÓNU

...ktorých posielajú sem a ta po kraji, aby slie-dili po zbojníkoch, pretože sú rovnako oblečení: Všetci nosia uhorské nohavice a pančuchy, na chodidlách kus kože, poprepletanej remencami, previazanými okolo členkov, čo nazývajú krp-cami, ktoré si sami zhotovujú a veľmi ľahko sa im v nich chodí. Na hornej časti tela nosia až po pupok siahajúcu košeľu so širokými voľnými ru-kávami. Namáčajú ju do rozpusteného ovčieho loja, vyžmýkajú a údia tak dlho, kým nie je dost' čierna. Potom ju vyperú aby nepúšťala farbu a nosia, dokiaľ sa im na tele nezožpadne. Chrání pred dažďom, neprepúšťa vodu a vraj sa v nej ne-drží nijaký hmyz.

(Uhorský Simplicissimus,
vydalo SVKL 1964, Bratislava)

Originálny spôsob výroby košiel' na Slovensku mal za cieľ na dlhé stáročia zbaviť obyvateľstvo starostí so zháňaním zvrškov a z nezmyselného plytvania energiou na prezliekanie. Také časté prezliekanie košiel' a kabátov, akého sme sved-kami v súčasnosti, naši predkovia nepoznali a ľud sa mohol pokojne venovať svojej národnej záľube, teda zbojníctvu. Taká údená košeľa mala ešte aj jeden význam a to gastronomický. Predstavte si, žeby v tom čase začal hladovku napríklad preto, že susedovie Anča sa na neho krivo pozrela. Taký hladovkár by nemusel veľ-mi trpieť, ale pekne, kúsok po kúsok, by mohol žuť lojom napustenú a zaúdenú košeľu hoci aj rok, a potom pokojne pred zdesenými lekármi zdvihnúť činku v svetovom rekorde. Možno by

nebolo od veci, keby sme sa vrátili k tejto milej tradícii. Predstavte si zástupy zahraničných tu-ristov, ktorí u nás za tvrdú menu nakupujú u nás údené košeľe - posledný to hit svetovej módy. Mohli by sme začať aj s výrobou údených riflí a tým by sme konečne porazili všetkých sve-tových výrobcov tohto odevu. A konečne by tu bola šanca nahradiť našu zbrojársku výrobu - za-bezpečíme všetky armády sveta, ako aj verejnú a tajnú políciu, elegantnými vyúdenými unifor-

mami, ktoré by mali tú výhodu, že by vojak ne-strácal čas prezliekaním, ale bojoval by dovte-dy, až kým by sa na ňom uniforma nerozpadla. A to už nehovorím o tom, že takýmto odevom by sme naraz vyriešili všetky sociálne problémy sveta. Zotreli by sme hranicu medzi dedinou a mestom, medzi mužmi a ženami, medzi po-hlavnými a bezpohlavnými a založili by sme po-litickú stranu, ktorá by nás konečne a nadobro zunifikovala- Stranu vyúdenej košeľe!

Interview s hrdým nositeľom vyúdenej košeľe

JA: Vážení, ako ste sa dostali k tomuto skvostu a skiaď to právo hrdo nosiť tento odev?

NVK: (Nositeľ vyúdenej košeľe): To právo mi od Boha dané a košeľu som ukradom zo šarišského muzeuma.

JA: Boh a krádež - nezdá sa vám, ó, hrdý nosi-telu, že sú to veci nezlučiteľné?

NVK: Ale veď to nebola len taká obyčajná krádež, to bola privatizácia! Veru tak. A čože je to proti tomu, keď si páni veľkomožní sprivati-zovali celé hrady a zámky. To ste nejaký novinár, keď nepoznáte trendy modernje?

JA: Ach, ach, hanba mi! A povedzte, milý šuhaju, a či sa dobre nosí tento skvost snaženia nášho ľudu?

NVK: Horkýže dobre, kuše to jak dáky šľak. Má to však jednu výhodu. Keď som hladný, pri-pomenie mi to klobásu a na čas mi to zaženie hlad.. Stačí, ak si potom už len vypijem pivo. No, čo vám poviem, racionalizácia v praxi.

JA: Veru, aj ja sa už cítim nasýtený...

Vasíľ TUROK-Heteš

DEREŠ FEDORA VICA

ŽIDOVSKÉ ANEKDOTY

Počas arabsko-izraelskej vojny sa zo židovského zákopu ozve výkrik:

„Mahmud!“

„Tu!“ dvihne sa hlava z arabského zákopu.

Pif-paf!

„Ali!“

„Tu!“ dvihne sa ďalšia hlava.

Pif-paf!

„Abrahám!“

Nič.

„Mojšes!“

Opäť nič.

Na druhý deň sa zo židovského zákopu ozve:

„Kto to volal Mojšľa?“

„Ja!“ dvihne sa hlava z arabského zákopu.

Pif-paf!

V električke:

„Pane, prosím vás, mohli by ste zavrieť to okno? Vonku je strašná zima.“

Rabinovič nič. Stojí a mlčí.

„Pane, počúvajte, čo by vám to urobilo?“

Nič.

„Majte rozum, človeče, nevidíte ako tam mrzne?“

Nič.

„Je to možné, to sú ľudia. Prosím vás, zavrite to okno! Veď tam vonku naozaj neznesiteľne mrzne.“

Rabinovič zlostne pribuchne okienko: „Už ste spokojný? Myslíte si, že už je tam teplejšie?“

V čom je rozdiel medzi Židom a antisemitom?

Antisemita je presvedčený, že všetci Židia - až na výnimky - sú pekná zberba. A práve tie výnimky považuje za peknú zberbu zase Žid.

„Tak čo, Moric, ako sa máš?“

„Na Žida dobre!“

V koncentrácii sa prišlo na to, že niekto zo Židov udáva. Spoluväzni sa pohoršujú: „Žid - a udávač?!“ Na to sa ohradí jeden z nich:

„To je diskriminácia! Keď môžu mať svoje svine iné národy, prečo ich nemôžeme mať aj my, Židia?“

„Mendel, prosím ťa, môžeš skúsiť, či vám tečie teplá voda?“

Mendel otočí kohútikom, skúša vodu rukou, ide späť k telefónu:

„Áno, ale studená.“

Pri výmene pasu napísal Kohn do dotazníku v rubrike „národnosť“ Žid. Úradníčka mu nový pas vydala, ale v rubrike „národnosť“ stojí: Ind. Kohn sa rozčúli:

„Ja som do dotazníku napísal „Žid“!“

„A čo je to Žid?“

„No predsa - izraelita!“

V pase sa objavila oprava: „Ind izraelského pôvodu.“

stĺp poézie

Ivan KOVÁČIK

Milan Lechan

BÁSNICKÉ PREHÁNKY
S DVOJTÝŽDENNOU ZÁRUKOU

Hej, v tej osade sa

na lepšie časy čaká,

kde sa recituje poézia

klobásnika Milana Lajčiaka.

Tam hrejú knihy ako sveter,

ak je ich autorom

promovaný proletár Jilemnický Peter.

Nielen mládež, ale aj hydina

sa perfektne v tom mestečku chová

pri básňach, ktoré zanechala

súdužka Štefánia Pártošová.

Ľudia sa k sebe s láskou a krásou hrnú,

keď si preluskajú poslednú pózu

Miloša Krnu.

Veru spokojná ja každá hlávka

i postava v plavkách,

ktorá deň i noc číta pakšaméty:

Made in Andrej Plávka.

Fajn je tým, o ktorých city a rozum

sa neustále pokúša

rozsiahle a dojímavé dielo,

ktoré spískala Mináčová Libuša.

Optimizmom zuní tá ulica,

dom, kontajner i brána,

kde sa bifľujú verše

Jána Roba Poničana.

Tí parobci a tie dievky

si bezstarostne pohadzujú kečkov,

čo si žijú podľa románov,

ktoré spáchal František Hečko.

Od vzrušenia sa každý blažene

a s chuťou váľa,

ak pozná zobraňé spisy

Fraňa Kráľa či Koyša Paľa.

Všetci tlieskajú a na slávu kričia

len čo sa započúvajú či zadávajú do gýča

zaslúžilého Jána Soloviča.

Iba mňa sa spomínaná problematika

stále akosi netýka,

a tak závidím každému,

z ktorého urobili v čítankách klasika.

Nestrácam však nádej, bratku,

čo v tomto smere robiť, viem:

-Ani deň bez riadku!

A preto ja štrikujem.

MODLITBA NAŠICH ŠPORTOVCOV:

Mecenáš, ktorý si na výslni, svätíme meno tvoje, príď kráľovstvo tvoje, buď vôľa tvoja ako hore tak i dole. Chlieb náš každodenný daj aj dnes a neuveď nás do pokušenia, lebo tvoja je moc i sláva až na veky. Amen

Ján GREXA

TRÉNER K HOKEJISTOM:

Mládenci, pohybujte sa pomalšie! Pán sponzor sa sťažuje, že pri tej rýchlosti nie sú čitateľné reklamy na dresoch.

Nemusí byť futbalista, kto dostane kopačky...

Ján GREXA

Exkluzívny tatranský hotel LAVINOSCHOTELLOS začal ponúkať, okrem nadštandardne vybavených izieb či špeciálnych jedál aj jednu mimoriadnu službu.

Pre prípad zasypania lavínou si môže turista dopredu predplatiť čistokrvného bernardína so súdkom, ktorý namiesto klasického rumu obsahuje Whisky, Blue Curacao, či Martini a to podľa želania zákazníka. Šéf hotela verí, že nová služba pritiahne do jeho zariadenia ďalších solventných hostí.

-ATAK-

Le-Pan

Zavše dvíhal, prasa, činky a pritom vravel prasačinky.

Ervín LAZAR

SŤAŽNOSŤ NA FUTBALOVÉHO ROZHODCU Z KOŠÍC:

- Pri práci si neustále písa.

Ženy hrajú málo šach preto, lebo sa boja prísť o figúru.

ROZDIEL MEDZI FUTBALOVÝM FANÚŠIKOM A ALKOHOLIKOM:

Útočník netrafí do súperovej brány, alkoholik do vlastnej.

Peter ŽIŽŇÁK

ŠPORTOVÉ ECHO

Na Veľkej pardubickej si náš džokej ing. Flangranti a jeho kôň Jozef Hebedo svorne zlomili po jednej nohe. K nosidlám si ing. Flangranti privola štátneho notára a na diktoval svoju poslednú vôľu:

-Chcem byť so svojim koňom v jednej saláme.

Stenografoval
Milan LECHAN

Futbalista, čo sa vlečie najlepšie je - neutecie

Jozef BILY

Pavel TAUSSIG

Richard BUČKO

Rekonvalescent je človek, ktorý sa necíti najlepšie, ale cíti sa lepšie, ako sa cítil v čase, keď sa cítil horšie než teraz

-h-

BUMERANGOVINY

• Na námestí Víťaznej byrokracie sa včera zišlo takmer 15 tisíc robotníkov z celého Slovenska, ktorí žiadali vládu o prijatie opatrení na zvýšenie minimálnych plátov minimálne o 50 percent vzhľadom na rast životných nákladov v poslednom období.

Po prejednaní a zvážení všetkých argumentov sa vláda rozhodla akceptovať oprávnenú požiadavku robotníkov a zvýšiť platy dokonca o 60 percent avšak s dodatkom, že toto zvýšenie nadobudne platnosť až 1. januára bv roku 2027.

• Pre neustále porušovanie väzenského poriadku bol včera z výkonu trestu prepustený recidivista. Leopold K. Riaditeľ väznice sa k prípadu vyjadril takto:

- „V našej väznici nestrpíme nijakého väžňa, ktorý porušuje väzenský poriadok. Pri prvom takomto porušení dostáva väzeň kárne opatrenie, pri druhom ho bez milosti vylúčime z väznice, lebo u nás majú miesto len slušní odsúdení. Zo skúseností vieme, že udržať si dnes trvalé miesto v niektorej z väzenských ciel je čím ďalej ťažšie.“

• Mnohých obyvateľov Kremnice prekvapil kamión-kabriolet, jazdiaci po miestnej komunikácii. Mnohí si mysleli, že ide o nový typ kamiónu bez strechy. Zistilo sa však, že sa jedná o obyčajný kamión, ktorý vošiel do cestného tunela o dvadsať centimetrov nižšieho, ako bola jeho výška.

BUMERANG A SVET

• U slávneho autora bájok Ivana Andrejeviča Krylova riaditeľ vydavateľstva ŠPORT PRESS, spol. s r.o., Mgr. Marian Zima vyzvedal, prečo tak málo píše do Bumerangu. Krylov si usúkol z nealkoholickej vodky a odvetil:

- Som rád, Marian, keď mi ľudia vyčítajú, že píšem málo, ako keby sa ma pýtali, prečo vôbec píšem.

• Charles Dickens rád vysedával s Bumerangom a udcou pri vode. Išiel okolo Fedor Vico a vraví mu:

- Karol, tu nič nechýtiš. Musíš ísť vyššie po vode!

- To viem, Fedka, ale to večné vyťahovanie udice z vody by mi veľmi prekážalo pri čítaní, -odpovedal Dickens.

• Bernard Shaw bol práve zaujatý ostatným číslom Bumerangu, keď do jeho pracovne vbehla vydesená slúžka Manuela s výkrikom:

- Pane, v kuchyni horí!

- Nerušte ma, keď čítam svoj obľúbený dvojtyždenník! Dobré viete, že kuchyňu má na starosti moja žena, tak to povedzte jej!

• Albert Einstein hral veľmi rád na husle. Raz, keď hral skupine pozvaných hostí, medzi ktorými nechýbal ani redaktor nášho časopisu, spozoroval, že Fedor Vico sa nahlas smeje. Einstein prerušil hru a veľmi vážne sa spýtal:

- Pán Vico, prečo sa smejete, keď hrám? Videli ste hľadám niekedy, že by som sa ja smial pri čítaní toho vášho humoristického časopisu?

Rečnil v preplnenej sále doprázdna.

Augustín KUCHÁR

Jano VALTER

Najbližšie 6. číslo časopisu Bumerang nájdete vložené v denníku Šport v sobotu 12. decembra

RECEPT
NA TENTO
DVOJTYŽDEŇ

SUŠENÁ VODA

(H₂O instant - rýchlo rozpustná voda- zdroj zdravia a energie)

Je to hit sezóny, o ktorom sa po prvýkrát dozvedáte práve v našom časopise. Ide o granulovaný instantný vodný výrobok, vhodný svojou konzistenciou (i politickými názormi) na rýchlu prípravu nápoja, keď je nedostatok tečúcej pitnej vody.

Do hrnčeka s teplou alebo studenou vodou vsypeme 6 až 8 lyžičiek sušenej vody a chvíľku váhame. Potom to pevne rozhodnutí rozmiešame na kašičku a dolejeme vodou. Získame chutný, lahodný a osviežujúci nápoj.

Ing. Milan Lechan,
technolog a literárny kritik

JEDINÁ OTÁZKA,

alebo

Vy sa pýtate, my neodpovedáme:

Čo nás v nasledujúcom období položí v slovenskej krčme (teraz Pube) skôr: Decibely z reprodukčných bední, alebo pár deci boro-vičky?

PROSTITÚCIA JE DOBRE PROSPERUJÚCI PODNIK AJ BEZ ZAHRANIČNEJ ÚČASTI

Milan Kupecký

Návštevník našej redakcie, ako budúci prispievateľ, sa zdôveruje šéfredaktorovi: Som slobodný, lebo svokrovci nemohli mať deti.

BUMerang

humoristicko-satirický dvojtyždenník, príloha denníka Šport. Redakcia Fedor a Miroslav Vico. Grafická úprava: Fedor Vico. Počítačové spracovanie: Jakub a Bohdan Vico. Príspevky posielajte na tieto kontakty: e-mail: fedorvico@gmail.com, poštová adresa: Fedor Vico, Weberova 2, 080 01 Prešov. Informácie na pevnej linke: 051/7731474, mobil: 0904/225701.